

Голос Комуністичної Партії Зах. України

Заклик ЦК Комуністичної Партії Західної України до усіх робітників-імігрантів в Канаді.

Дорогі товариші!

Робітники й селяне Західної України під проводом свого революційного авангарду — КПЗУ готуються до великої й важкої акції виборів до польського союму й сенату, які призначено на місяць листопада ц. р. Ця виборча акція буде могутнім бойовим змаганням між двома основними зараз силами в Польщі й на Західній Україні: між фашизмом і соціал-фашизмом та комунізмом.

На ґрунті все ширшої й глибшої господарчої кризи в цій Польщі й Західній Україні вчас нечуваного зросту безробіття й злиднів мас, на ґрунті все гострішої політичної кризи цілої фашистської системи — могутньо шириться та активізується революційний рух. Соціалістичний й націоналістичний визвольний рух мільйонів робітників і селян Західної України переходить чим далі до вищих форм класової боротьби, готується до останнього й рішучого бою за повалення фашистської диктатури й окупації, за відривання Західної України від Польщі та прилученням її до Радянської України.

Фашистська диктатура все більше загрожена у існуванні, вживає найрізкіших заходів подолання цього революційно-визвольного руху. Вона йде шляхом шаленого терору, масових арештів, розстрілів, смертних вироків. Кровожадний чобіт фашистських сатрапів з маршалом Пилсудським на чолі хотів би вище роздати смертоносного для себе ворога — називаючи соціально-революційну.

Формальне висунення прем'єром кривавого Пилсудського означє загострення цієї політики "ламання костей" революційному рухові, загострення до крайності політика багата і багата. Прихід Пилсудського до влади започаткував ще лютий розгром революційних профспілок, розгром і арешти в революційних, зокрема комуністичних організаціях, масові арешти української молоді, опечатання Сельроби і т. д. Проти фашистський бляк робітників і селян стоїть під керівництвом ударних центрів державного апарату і поліції, що зміряють до фізичного знищення активу і стероризування мас.

Але одних драконських знущань і жандармських репресій не вистарчає. Кров і муки ареш-

тованих, покалічених і вбитих родять все нові й нові сотні, тисячі революційних бойців-месників. Поруч терору фашизм практикує найбільш вирафінювані маневрування та кличе собі на рятунок усі свої резерви. Розв'язання союму й сенату та призначення нових виборів має на меті відвернути увагу широких мас працюючого люду від кризи, від шукання єдиного виходу з нестерпного гніту і нужди в революційній боротьбі. Виборча акція повинна прикувати назад до фашистського чи соціал-фашистського воза ті маси, що вже почали рватися до боротьби за свою владу за диктатуру пролетаріату.

В цих своїх прагненнях і зусиллях рука в руку спільно йде урядовий табор фашистської диктатури і весь т. зв. "опозиційний" бляк Централі, укрупні з рештою соціал і націонал-фашистських партій. Питання боротьби проти визвольного руху пролетарських і селянських мас, справа об'єднання демократичними ілюзіями, урятування капіталізму і окупації, й врешті, справа війни проти СРСР — все це об'єднує соціал і націонал-фашизм в одну класово-ворожу робітникам і селянам силу. Ті ж розходження, спори, часом навіть доволі гострі і різкі, що ведуться між фашизмом і соціал-фашизмом є спорами внутрі цілокупного фашистського табору. Це спори за "кращі" способи рятунку фашистської системи, за зверхні форми диктатури, за участь в державному апараті, за форми і методи поповнення і ошукання мас.

Уряд Пилсудського, широка акція цілого фашистського і особливого соціал-фашистського табору за зміцнення "польськості" на окупованих землях Зах. України і Зах. Білорусі є збільшенням небезпеки збройного нападу на СРСР.

Український буржуазний табор під нестримним натиском революційно-визвольного руху західно-українських мас дедалі зміцнює свою класову спілку з польським фашизмом, з його диктатурою. В сучасних умовах українська буржуазія чим раз виразніше й активніше виступає як складова частина загально-польського фашистського табору в боротьбі проти революційного руху з одного боку, в підготовці війни проти Радянської України з другого. Відмежовуючись

заламуючи та придушуючи національно-визвольну боротьбу українських робітників і селян, підтримуючи на ділі польську імперіалістичну окупацію — українська буржуазія двоїми підтримуючи на ділі польську імперіалістичну окупацію — українська буржуазія двоїми прикрита своєю класовою спілкою з польським фашизмом. Анти-польська фраза і атентати УВО крім цих ошуканих цілей мають на меті відтягнути трудящі маси, що рвуться до соціального й національного визволення, від проводу пролетаріату і його партії КПЗУ, мають на меті скерувати стихійний підйом мас на манівці, на контрреволюційний шлях. УВО недавно відверто заявило (суд над УВО) про свою договореність з польським фашизмом, щодо участі в нападі на Радянську Україну. Маневри української буржуазії, всіх цих УНДО, УКО і других та їх агентів з табору українського соціал-фашизму, УСРП і УСДП за сучасних умов стають особливо небезпечними для революційно-визвольного руху працюючих мас Західної України.

Проти цілокупного табору фашизму і соціал-фашизму, проти польської, української, жидівської і венгерської буржуазії — антифашистський табор робітників і селян цілої Польщі, Західної України й Західної Білорусі мусить виступити єдиним спільним, здисциплінованим фронтом під проводом Комуністичної Партії Польщі. Класа проти класи, антифашистський табор проти фашистської диктатури — так наставляє у виборчій акції. Вступаючи у вибори, революційний табор Західної України чітко ставить перед масами остаточні класи соціалістичної революції, гуртує навколо них, організовує та підготує маси до боротьби за пролетарську владу. В ході виборчої акції головне завдання — відвоювати маси працюючих антифашистського та соціал і націонал-фашистського таборів і приєднати їх в лави революційної армії. На основі найширшого одношлого фронту злуду і організаційного закріплення політичних впливів маси робітників і селян дають бой фашистській диктатурі та окупації і її спільникові українській буржуазії, її агентам соціал-фашистам всіх мастей. А впарі з тим оборона Радянської України та популяризація велитенських досягнень в соціалістичному будівництві СРСР і УСРР — є конкретними завданнями у цій виборчій акції.

Вибори до польського союму й сенату будуть провадитися в умовах нечуваної обстановки терору репресій і ошукання. Вже виваршувало і кишено за грати майже всіх революційних послів розв'язання союму. За ними слідували арешти партійного та революційного активу. До тисяч тюремних мучеників прибули нові. Фашизм хоче обезголовити партію і антифашистські організації і розбурхати їх у виборчій боротьбі. Але даремні ці зусилля. Революційний рух глибоко закоринився по містах і селах західної України й ніякий терор не знизить вже волі і рішучості мільйонних мас боротися під червоним прапором і в боротьбі перемогти. Робітники й селяне Західної України добре знають, що в своїй боротьбі проти фашизму, проти польської і україн-

БЕРЕМОСЯ ДО ПРЕСОВОЇ КАМПАНІЇ.

Організовані українські робітники у Вінніпегу готуються до пресової листопадової кампанії. В п'ятницю, 3-го жовтня заряд усіх українських робітничих організацій, що гуртуються при Укр. Роб. Домі, відбули спільне засідання, на якому обговорили план ціломісячної кампанії в листопаді у Вінніпегу.

Перш всего одностайно постановили вони, що всі підприємства, які будуть устроюватися в листопаді в Укр. Роб. Домі, то тільки для своєї преси.

План кампанії покищо обговорено тільки загальною і вибрано підкомітети, які мають кожний по своїй галузі цієї п'яти розробити у всіх подробицях і виконати як найуспішніше.

Щодо неділішніх концертів, то тому, що при Укр. Роб. Домі існує концертний комітет, рішено дбати до него ще трох додаткових членів від Пресової для допомоги на листопад. В листопаді має відбутися п'ять концертів для преси, на яких мають виступати також і промовці, які будуть пояснювати значіння робітничо-фермерської преси для працюючих.

Що ж до суботів, то вибрано мистецький комітет, який має зайнятися устроюванням представлень. Що найменше має бути дано три представлення, а решту суботів заповнитися фільмами або чимсь іншим.

Комітет має також на меті влаштувати пару масових мітингів, на яких ширше обговорити значіння робітничо-фермерської преси та справу предудування своєї пресі нових передплатників.

Вибрано також розігравковий комітет, який має зайнятися влаштуванням розігравки, що відбудеться 2 грудня 1930 року.

Постановлено розвинути широку агітацію як за новими передплатниками згагалі, так і за тим, щоб усі ті члени наших організацій, які до цього часу не є ще передплатниками своєї преси, ставали ними в місяці листопада.

Пресовий Комітет кличе українське робітництво міста Вінніпегу й околиці до активної праці в листопаді в користь своєї преси!

Товариші, зміцнюймо нашу зброю — друковане слово, ширім свою пресу, ставаймо її передплатниками, врівнюймо залеглу і відновляймо свою передплату на слідуочий рік!

Кланемо всі наші організації по цій Канаді й усе українське робітництво й фермерство до праці!

Товариші й товаришки! Постановім собі, що в місяці листопаді ми подвоїмо число читачів нашої преси!

Преском Вінніпегських Робітничо-Фермерських Організацій.

Вибори до польського союму й сенату будуть провадитися в умовах нечуваної обстановки терору репресій і ошукання. Вже виваршувало і кишено за грати майже всіх революційних послів розв'язання союму. За ними слідували арешти партійного та революційного активу. До тисяч тюремних мучеників прибули нові. Фашизм хоче обезголовити партію і антифашистські організації і розбурхати їх у виборчій боротьбі. Але даремні ці зусилля. Революційний рух глибоко закоринився по містах і селах західної України й ніякий терор не знизить вже волі і рішучості мільйонних мас боротися під червоним прапором і в боротьбі перемогти. Робітники й селяне Західної України добре знають, що в своїй боротьбі проти фашизму, проти польської і україн-

ської буржуазії, проти соціал-фашистських зрадників вони не одинокі. Антифашистський табор Західної України становить складову частину загально-польської революційної армії, керованої КПП. Робітники й селяне Зах. України мають завжди всебічну підтримку пролетаріату й поневолеваних цілого світу. Зокрема чималу роль відіграє підтримка революційного руху на Західній Україні від робітників-імігрантів, що зараз-живуть в буржуазних-країнах Західної Європи та Америки. ЦК КПЗУ від імені робітників і селян Західної України звертається до робітників імігрантів з Західної України, до їх класових організацій з братерським пролетарським закликом — морально й матеріально допомогти революційному таборові Західної України у виборчій акції. Потрібно

перш за все політична й моральна допомога. Слід організувати негайно виборні масові комітети допомоги виборчій акції.

Треба влаштувати масові збори, віча, демонстрації й схвалювати резолюції солідарності й підтримки з протестами проти терору і репресій. Освітлюйте підготовку і хід виборчої акції в робітничих газетах. Агітуйте індивідуальним листуванням до своїх родин та знайомих. Протиставтесь і паралізуйте буржуазно-націоналістичну контрреволюційну роботу, що її ведуть і на Західній Україні і серед нас агенти українського буржуазного табору, найбільшого спільника польського фашизму.

Але поруч моральної підтримки потрібна й матеріально-грошова допомога. Центральний Виборчий Комітет Комуністичної Партії Західної України проводить широку збіркову акцію на Робітничо-Селянській Вибірчій Фонд. Допоможіть і ви своїми датками — цій революційній справі. Організуйте зараз же збіркову акцію в найширшому масштабі через ваші класові організації, через редакції робітничих газет. Кожний гріш зібраний вами буде знаком класової свідомості і солідарності.

Дорогі Товариші й Товаришки!

Ви, яких гніт й визиск та злидні на рідній землі загнали в далекі світи за океан шукати для себе праці й заробітку, повинні якнайтепліше відгукнутися на заклик ваших братів, робітників і селян Західної України, що стогнуть і мучаться в страшною соціальному й національному поневоленню. Ваша моральна й матеріальна підтримка значно допоможе нам справитися з тими великими бойовими завданнями, які ставить перед нами виборча акція. З твердою вірою в ширю допомогу нашої справи, з вашою підтримкою ми йдемо до бою проти фашистської диктатури і окупації, проти польської й української буржуазії і соціал-фашизму за соціалістичну революцію в Польщі й на Західній Україні!

Хай живе диктатура пролетаріату!

Хай живе прилучення Західної України до Радянської України!

Хай живе міжнародний пролетарський рух!

Хай живе комунізм!

Центральний Комітет Комуністичної Партії Західної України.

Львів, вересень 1930 р.

3 МІЖНАРОДНОГО РОБІТНИЧОГО РУХУ

ГЕРОЧНИЙ СТРАЙК 1,600 ХОРВАТСЬКИХ РОБІТНИКІВ.

Із Београду сповіщають, що страйк в Тісіді (Хорватина) 1,600 лісорубів і робітників хемічних заводів, який почався на початку вересня, триває з неспадною енергією. Причиною цього страйку була спроба адміністрації зменшити заробітну платню на 30 відсотків.

Підприємці підчас переговорів з реформістськими профбюрократами ще до оголошення страйку дійшли згоди про зменшення заробітної платни на 25 відсотків. Обурені з цього робітники позбавили профбюрократів повноважень і оголосили страйк.

БІЛИЙ ТЕРОР В ЕСТОНИЇ.

Каторжні вирок комуністам.

За відомостями з Ревелю, тамтешній військовий суд ухвалив вирок у справі 14 комуністів, заарештованих за "протидержавну агітацію". Головних міждусудних засуджено до каторги на 12 років, решту на 6-10 років.

СЕЛЯНСЬКЕ ПОВСТАННЯ В РУМУНІЇ.

Із Будапешту повідомляють, що в селі Богданія (Прахівська округ) селяни повстали проти поміщика. Причиною повстання селян було те, що поміщик відібрав частину землі, яка перейшла до селян під час запровадження аграрної реформи. Обурені селяни числом 150 чоловік на чолі з членами сільської управи вдерлися до поміщицької садиби, відібрали худобу й сільськогосподарський реманент. Викликана з міста жандармерія розгнала селян. Вчинено численні арешти.

СЕЛЯНСЬКІ ЗАКОЛОТИ В ІНДО-КИТАЇ.

З Індо-Китаю офіційно повідомляють, що в північних провінціях Анама—Вінх і Хітіх останніми днями поширилися заколоти серед селян. Місцева влада заборонила в цих провінціях ріжні збори й демонстрації. 9 вересня 300 селян влаштували демонстрацію в центрі провінції Хітіх — Камкуені. Поліція стріляла на демонстрантів, внаслідок чого 4 забито і чотирьох поранено. В селі Кіюо тієї ж провінції демонстранти спалили урядові приміщення і будинки місцевих багатіїв.

На західному фронті без змін

Переклав з німецької мови Ж. Бургарт.

(57)

(Продовження)

Другий, молодий хлопцев, як ми, не хоче. Другого ранку старий їх кличе, вмовляє їх і фуркає, аж поки вони погоджуються. Що ж їм робити? Вони лише рядові, а він чималий звір. Іх приносять загінсованих та льороформованих.

Альбертові погано. Його забирають і ампутують. Усю ногу, аж до верху відрізують. Тепер він майже зовсім не розмовляє. Одного разу він каже, що застрілявся, як тільки допаде свого револьвера. Надходить новий транспорт. До нашої кімнати трапляються двоє сліпих. Один з них зовсім молодий музикант. Сестри ніколи не беруть його, даючи йому їсти; він уже раз одній з рук його виврав. Проте, ге зважаючи на обережність, щось трапляється. Вчорачі, підчас годування, сестра відходить від його ліжка, бо її кличуть, і ставить покищо тарілку з виделкою на його столику. Він намацую виделку, хапає її і встромляє щосили в серце, потім хапає черевка і б'є по державку скільки може. Ми гукаємо на поміч, і потрібні

трьох чоловік, щоб відібрати від нього виделку. Тупі зубці врізались глибоко. Він дається всю ніч, так що ніхто не може спати. Вранці він спазматично риде.

Знову звільняються ліжка. Минають дні по днів в болю та страху, в стогоні та хрипінні. Що з того, що є вмиральні, їх надто мало, люди помирають вночі і в нашій кімнаті. Отже, це відбувається швидше, ніж передбачають сестри.

Але одного дня раптом відчиняються двері, вкочують низенького возика, а на йому сидить, тріюмфуючи, блідий, худий Петер зі скуйовдженим чорним кучерявим чубом. Сестра Лібертіна везе його, ірменіюючи, до його колишнього ліжка. Він повернувся з умиральні. Ми гадали, що він уже давно помер. Він оглядається: "Ну, що ви скажете?" І навіть Юзеф мусить признатися, що він уперше щось подібне бачить.

Потроху дехто з нас може вставати. Мені теж дають миліці, щоб я міг шкандибати. Але я мало їх вживаю; я не можу знести, як дивиться Альберт, коли я хожу по кімнаті. Він завжди дивиться мені вслід такими дивними очима. Тому я іноді шмигаю до коритару, там я можу вільніше рухатися.

Поверхом нижче лежать ті, що мають рани в животі, у хребет, голову та ампутації з обох боків. Праворуч у філігелі — рани щелепи, отруєні газом, рани носа, ушей та шиї. Ліворуч у філігелі сліпі та поранені в легені, в миску, в сугави, в нирки, в ядро, в шлунок. Лише тут можна побачити, як всюди може влучити. Двоє людей помирає в корчах стовбня-

ку. Шкіра блідіє, члени остовпілі, нарешті, ще живуть довго — лише очі. У легких хворих поранені члени висять підвішані в повітрі; під рану підставлено миску, куди сльезає гній. Подві-три години миску спорожняють. Інші лежать у перев'язці з важкою вагою при ліжку, що відтягає. Я бачу рани в кишці, що постійно повні калу. Писар показує мені ренгенові знімки бедра, коліна, плечей, цілком потрочені. Не можна зрозуміти, що над такими пошматованими тілами ще є людські обличчя, в яких буденне життя йде своєю чергою. І до цього це лише один шпиталь, лише одна станція — таких у Німеччині сотні тисяч, у Франції сотні тисяч, у Росії сотні тисяч. Яке безглуздя все, що колинебудь писалося, робилося, думалося, коли можливе щось подібне! Мабуть, усе недоцільне та брехливе, коли культура ти сячолить не могла зробити, щоб не полизалися ці річки крові, щоб не існували сотні тисяч цих в'язниць страждань. Лише шпиталь показує, що таке війна.

Я молодий, мені 20 років; але я небагато знав життя, крім розпачу, смерті, жаху та сполучення найбільшій пустоти з прірвою страждань. Я бачу, що один нарід женуть проти другого, і вони мовчки, невідомо, служняно, по-дурному, безвсвідомо вбивають. Я бачу, що найрозумніші мозки на світі винаходять зброю та слова, щоб це все витончити та продовжити. А разом зі мною це бачать усі люди мого віку тут і там, на всьому світі, зі мною це переживає моя генерація. Що робитимуть наші батьки, коли ми колись встанемо перед ними та зажадаємо справоздання? Чого вони від нас

сподіваються, як пройде час, коли не буде війни? Протягом цілих років заняття нашим було вбивати, це була наша перша професія в житті. Наші завдання життя обмежуються смертю. Що може ще бути після цього? І що буде з нас?

Найстарший з нас у кімнаті Левандовський. Йому 40 років і він лежить у шпиталі вже 10 місяців, важко поранений у животі. Лише останніми тижнями він може, нарешті, зігнувшись, трохи шкандибати.

Він дуже хвилюється вже декілька днів. Його дружина написала йому з маленької діри в Польщі, де вона живе, що вона збрала грошей на дорогу і приїде його відвідати. Вона вже в дорозі і може щодня прибути. Левандовському вже й не іється, навіть жарену ковбасу з капустою він віддає другим, з'ївши лише шматочок. Він усе бігає з листом по кімнаті; кожний уже читав його разів з десяти, штемпель уже не знає скільки разів розгладялося, літери вже такі стерті та зайознені, що їх ледве можна прочитати; і те, що мусіло надійти, надходить: у Левандовського гарячка і він знову мусить лягти до ліжка.

Він уже 2 роки не бачив своєї жінки. У неї тимчасом родилася дитина, вона її привезе з собою. Але Левандовський чимсь іншим заклопотаний. Він сподівався, що йому дозволять вийти, коли приїде його стара, бо це ж зрозуміло; побачитись, це гарно, але, коли після такого довгого часу знову маєш дружину, коло себе, то хочеш, коли це можливо, ще чогось іншого.

(Далі буде.)

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВСЮДНЮЙТЕ ТАКІ ЧАСОПИСИ Я ЖУРНАЛИ:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ" — одиний український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень. Передплата: \$4.00 на рік, \$2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" — одиний дійсно фермерський український часопис в Канаді, що боронить інтереси працюючого фермерства. Передплата: \$2.00 на рік, \$1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" — одиний журнал в українській мові для працюючого жіноцтва, виходить рази на місяць. Передплата: \$1.50 на рік, 80 центів на півроку.

"БОРОВА МОЛОДЬ" — одиний журнал в українській мові для української роб.-фарм. молоді, виходить раз на місяць. Передплата лише 50 центів на рік.

Передплату на повний часопис й журнали посилайте або на ім'я кожного часопису окрема, або на ім'я й адресу:

WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N, Ltd. Cor. Pritchard & McGregor Sts. Winnipeg, Man.